

فروشگاه ، بزرگترین سایت تخصصی معماری

جهت مشاهده آموزش نرم افزارهای معماری از صفر تا ۱۰۰ با زبان فارسی و با

کمترین هزینه [اینجا](#) را کلیک کنید.

جهت مشاهده نقشه ها ، پایان نامه و طرح های نهایی آماده معماری جهت کانسپت

گرفتن و یا تحویل پروژه [اینجا](#) را کلیک کنید.

جهت مشاهده مقالات ، رسالات و مطالعات نهایی آماده معماری جهت تحویل

پروژه [اینجا](#) را کلیک کنید.

بزرگترین سایت تخصصی معماری WWW.CADYAR.COM

جهت عضویت در کانال ما در تلگرام کافیسیت روی عکس زیر کلیک کنید.

برای انجام پروژه های عمران و معماری با ما تماس بگیرید.

۰۹۹۰۷۵۳۰۹۲۰

آیدی تلگرام

<https://t.me/Cadyar60>

آیدی تلگرام

<https://t.me/Cadyarmemar>

ایمیل

Vrya.cadyar@gmail.com

جهت مشاهده مطالب زیر به صورت رایگان کافیسیت روی لینک روبرو عنوان موردنظر کلیک کنید

[HTTP://WWW.CADYAR.COM/?CAT=473](http://WWW.CADYAR.COM/?CAT=473)

دانلود رایگان کتب معماری

[HTTP://WWW.CADYAR.COM/?CAT=262](http://WWW.CADYAR.COM/?CAT=262)

آموزش رایگان پست پروداکشن در معماری

[HTTP://WWW.CADYAR.COM/?CAT=1377](http://WWW.CADYAR.COM/?CAT=1377)

دانلود رایگان مقالات معماری

[HTTP://WWW.CADYAR.COM/?CAT=206](http://www.cadyar.com/?cat=206)

دانلود رایگان نقشه های معماری

[HTTP://WWW.CADYAR.COM/?CAT=1300](http://www.cadyar.com/?cat=1300)

دانلود رایگان رساله و مطالعات معماری

[HTTP://WWW.CADYAR.COM/?CAT=283](http://www.cadyar.com/?cat=283)

آموزش رایگان نرم افزار های معماری

جهت مشاهده مطالب کاربران مهمان که مطالب خود را به صورت رایگان و یا در قبال هزینه به اشتراک گذاشته اند در سایت کدیاری [اینجا](#) کلیک کنید.

شما نیز میتوانید مطالب خود را در سایت کدیاری به اشتراک بگذارید تا بدون هیچ هزینه ای صاحب شغل دوم شوید. جهت اشتراک گذاشتن مطالب خود [اینجا](#) را کلیک کنید.

جهت دریافت هرگونه رساله و مطالعات معماری با
قیمت پایین با ما تماس بگیرید.

۰۹۹۰۷۵۳۰۹۲۰

قسمتی از رساله طراحی مرکز مطالعات محیط
زیست در ۲۸۲ صفحه در قالب ورد:

محیط زیست و تاریخچه رابطه آن با انسان

برای این واژه دو نگرش ایجاد شده است: یک نگرش این است که عنوان محیط زیست از دو کلمه محیط و زیست ترکیب یافته است که در فارسی به معنای جایگاه و محل زندگی است. این عنوان از نظر لغت مواردی هم چون آلودگی هوا، راه های جلوگیری از تخریب طبیعت و... را شامل نمی شود، اما امروزه مفاهیم گوناگون را از آن آرایه می نمایند مثل آب و هوا، جنگل، کوه، حقوق حیوانات و پرندگان، راه های جلوگیری از آلودگی هوا، راه های مبارزه با عوامل مخرب طبیعت و... محیط زیست در اصطلاح به کلیه عوامل تهدید کننده یا بهبود بخش محیط زندگی اتلاق می شود.

اما نگرش بعدی بیانگر این است که چیزی به نام محیط وجود ندارد و این واژه یک معنای نسبی به مفهوم پیرامون دارد، همان طور که از مشتقات واژه با مراجعه به کتاب لغت پیدا است، این واژه یک معنای نسبی به مفهوم پیرامون دارد یعنی چیزی که توسط پیرامون خود محاط شده است. موردی که در این جا مهم قلمداد می شود این است که بدانیم، منظور ما از محیط زیست کدام موجود است این موضوع اهمیت دارد زیرا آن چه وضعیت یک محل را برای زیست یک نوع موجود زنده بهبود می بخشد می توان محیط زیست یک موجود دیگر را تباه کند. حال در مجموع باید گفت: محیط زیست عبارت است از آن چه که فرآیند زیستن را احاطه کرده، آن را در خود فرو گرفته و با آن در کنش متقابل قرار دارد. با توجه به این تعریف آیا می توان مرزهای مشخصی برای محیط زیست تعیین نمود آیا فرایند حیات بدون استفاده از هوا و خاک میسر است آیا بدون بهره برداری منطقی از خاک، می توان مواد غذایی تولید نمود و امکان تغذیه سالم جمعیت رو به تزاید را فراهم ساخت؟

بدین ترتیب مشاهده می شود که محیط زیست همه چیز را در بر می گیرد. هم انسان و هم طبیعت و هم رابطه این دو را شامل می شود. در کلیه فعالیت های بشر تاثیر داشته و نیز از آن متاثر می شود. محیط یک موجود زنده عبارت است از فضایی که موجود زنده را احاطه کرده و از طریق روابط متقابل گوناگون با آن در تماس قرار دارد. به بیان دیگر، محیط را می توان مجموعه عوامل جاندار و بی جانی دانست که، در یک فضای مشخص و در زمانی معین موجود زنده را تحت تاثیر خود قرار می دهند.

البته پدیده های غیر زنده نیز می توانند دارای محیط باشند، لیکن فاقد محیط زیست اند، به عنوان مثال سنگ مادر تحت تاثیر عوامل محیطی (تخریب فیزیکی، شیمیایی، بیولوژیک) به خاک مبدل می شود.

در صورتی که موجود زنده از مکانی به مکان دیگر تغییر وضعیت دهد، محیط آن موجود تغییر می یابد مانند حرکت از محیط خانه به خیابان، محیط پارک، محیط اداره. لیکن کلیه این حرکت ها و جابجایی ها در محدوده محیط زیست صورت می گیرند، زیرا مفهوم محیط زیست، چه از نظر لغوی و چه از لحاظ واقعیت آن، در بر گیرنده کل فضای حیاتی کره خاکی می باشد. به بیان دیگر این محیط زیست است که، در درون خود محیط های گوناگون را جای داده است.

● انواع محیط زیست

با توجه به سیمای متنوع سطح کره خاکی و نیز طیف وسیع مسائل زیست محیطی، بایستی سعی گردد، تا تعاریفی کاربردی برای محیط زیست ارائه شوند. بدین منظور می توان، آن چه را که ما را احاطه کرده،

بر ما تاثیر می گذارد و از ما تاثیر می پذیرد، بر سه بخش کلی تقسیم نمود:

۱) محیط طبیعی

۲) محیط اجتماعی

۳) محیط مصنوع

در حالی که در تقسیم بندی های تئوریک مانند آن چه در بالا آمده سعی در تفکیک محیط زیست در بخش های مختلف (ولی همگن و متجانس) می شود، در عمل تفکیک این محیط ها از یکدیگر غیر ممکن است.

● محیط طبیعی

محیط طبیعی به آن بخش از محیط زیست اطلاق می شود که، ساخته دست انسان نباشد. این بخش از محیط زیست، هر چند به صور گوناگون مورد دستکاری انسان قرار گرفته، ماهیت اصلی خود را هم چنان حفظ نموده است کوهها، دریاها، دشت ها، جنگل ها و مراتع طبیعی جملگی در زمره محیط طبیعی به حساب می آیند.

در جهان امروز طبیعت بکر و دست نخورده به ندرت یافت می شود. به خصوص در کشور ما، که کشوری در حال صنعتی شدن است. هر روز فضاهاى طبیعى وسیعى زیر پوشش فضاهاى مسکونی، تجاری، صنعتی، خدماتی مدفون می شود. بخشی دیگر از محیط طبیعی نیز در نتیجه استفاده های بی رویه و غیر اصولی از جنگل ها، مراتع، اراضی زراعی، بهره برداری از معادن تخریب شده، ارزش حیاتی خود را از دست می دهند.

● محیط اجتماعی

کلیه کسانی که با آنان به نحوی در تماس هستیم، از خانواده گرفته تا همسایگان، فروشندگان، سر گذر، همکاران اداری، راننده تاکسی و خلاصه کسانی که بر ما تاثیر می گذارند و ما را تحت تاثیر قرار می دهند، تشکیل دهنده محیط اجتماعی ما می باشند. در این رابطه نه تنها افراد بلکه کلیه سازمان ها و نهادهای اجتماعی نیز، بخشی از محیط اجتماعی ما را تشکیل می دهند.

در این رساله بیشتر سعی می شود گفته شود که در کشورهای جهان سوم از جمله ایران مسائل زیست محیطی بیش از آن چه که جنبه فنی داشته باشند، از محتوایی اجتماعی فرهنگی برخوردارند. قبول بی چون و چرای روش های معماری شهرسازی، رشد صنعتی، تجارت و بالاخره الگوهای مصرفی کشورهای از نظر تکنولوژیک پیشرفته، تشکیل دهنده بنیادی ترین مسائل زیست محیطی ما می باشند و این همه تا بدان حد در فرهنگ ما رسوخ کرده که به تدریج، این اعمال را محصول تفکرات خود می پنداریم. بنابراین، هدف نهایی حفاظت محیط زیست در رابطه با

محیط اجتماعی، توسعه و افزایش آگاهی های زیست محیطی در سطح جامعه و نیز تقویت دانش زیست محیطی در سطوح مختلف اجرایی می باشد. هرگاه جامعه به قدرت، استعدادها و توانایی های واقعی خود پی ببرد و این توانایی ها را با آگاهی زیست محیطی در جهت استفاده از منابع انسانی و طبیعی خود به کار گیرد، می توان انتظار جامعه و سرزمینی مستقل، متکی به خود و سرافرازی را داشت.

● محیط مصنوع

محیط مصنوع عبارت است از آنچه که به دست بشر ساخته و پرداخته شده است. این بخش از محیط زیست را می توان محیط زائیده تفکر و تمدن نیز نامید. زیرا هر نوع دستکاری بشر در طبیعت حال چه به صورت تخریب و یا سازندگی، چه به صورت اراضی زراعی و یا مجتمع های صنعتی زاده تفکر انسان است. تفکری که خود در یک نظام فرهنگی خاص شکل گرفته و ریشه در فرهنگ، فلسفه و تمدن چندین و چند هزار ساله یک جامعه یا محیط اجتماعی یک سرزمین دارد. پس آن چه که بشر می سازد، تجلی عینی مادی تفکرات اوست. بر مبنای تعریف فوق شهرها، روستاها، بنادر، فرودگاهها، جاده ها، و غیره جملگی در زمره محیط مصنوع یا انسان ساخت به شمار می آیند.

بر پایه همین روش، به عنوان مثال می توان از طریق آراستگی و یا پاکیزگی محیط مصنوع به فرهنگ زیست محیطی شهرنشینان پی برد.

پس بنا بر آن چه گفته شد، باید گفت که محیط زیست دارای بخش های گوناگونی است. کلا می توان گفت که موضوع های مورد توجه اخلاق محیط زیست عبارتند از جهان طبیعت، آن چه در طبیعت در خور ارزشند، این که پذیرفتن ارزش برای طبیعت بایستی رفتار انسان را تنظیم کند. بنابراین وظیفه اخلاق محیط زیست، تا آن جا که به این ترتیب معلوم شد، ایجاد اصولی است که بر روابط انسان با طبیعت حاکم باشد یعنی مسئولیت های انسان برای ممانعت از آسیب، حفاظت در مقابل آسیب.

● بخش های محیط زیست

حال می توان فهرستی از مسائل زیست محیطی را که مربوط به بخش های مذکور در ذیل است نام برد:

۱) (بخش انسانی: که شامل آیندگان، کودکان، کهن سالان، دیوانگان، معلولین که فقط زندگی نباتی دارند، جنین انسان و غیر آن می باشد.

۲) (بخش جانوری: که شامل جانوران باشعور و جانوران فاقد شعور می باشد.

۳) بخش غیر جانوری: که شامل گیاهان از همه نوع، دست کارها از جمله آثار هنری، اشیاء غیر زنده که دارای ساختار هستند مثل رودخانه، سنگ.

۴) هر گروهی که آمیخته از همه نوع هستند مثل خانواده، اکوسیستم ها، چشم اندازها، دهکده، محل پرورش حیوانات، شهرها.

۵) موضوعات متفرقه شامل خود، خدا، جهان هم می شود.

تذکر: باید خاطر نشان کرد، در این رساله سعی می شود که منظور اصلی، فراخور محیط زیست داده شود. که پیوسته باید تاکید کنیم که این رساله درباره محیط زیست گرایی است نه راجع به زیست بوم گرایی این تاکید به این دلیل است که بیشتر آدم ها محیط زیست گرایی را که یک رهیافت مدیریتی به محیط زیست در چارچوب عملکردهای کنونی سیاسی و اقتصادی می دانند، با سیاست مورد نظر یکی می گیرند. زیست بوم گراییان و محیط زیست گراییان هر دو با مشاهده تباهی زیست محیطی به عمل برانگیخته می شوند، اما استراتژی های آن ها برای ترمیم این تباهی بسیار با هم تفاوت دارند. محیط زیست گراییان ضرورتا هوادار نظر محدودیت های رشد نیستند و لغو صنعت گرایی را معمولا دنبال نمی کنند و از ارزش ذاتی محیط غیر انسانی دفاع می کنند. بیشتر محیط زیست گراییان بر این باورند که تکنولوژی مسائل زاییده خود را می تواند حل کند و هر گونه پیشنهادی را که می گوید: تنها زندگی قناعت مندانه می تواند بقای دیرپای بشر را تضمین کند، احتمالا نابخردانه می انگارند.

۱-۲- سیر تحولات روابط انسان و طبیعت

اگر بحث محیط زیست دست کم به معنای امروزی آن، یک بحث نو و تازه است، اما اگر بخواهیم به صورت دقیق تاریخچه ای از محیط زیست بیان کنیم، باید به گذشته های بسیار دور برگردیم و شاید بتوان گفت که تاریخ محیط زیست را باید با تاریخ زندگی انسان بر روی کره زمین مطالعه کنیم. سه مرحله را شامل می شود این سه مرحله عبارتند از:

- دوران تسلط طبیعت بر انسان (انسان پیش از عصر نوسنگی).

- دوران تسلط انسان بر طبیعت.

- دوران همگرایی و تعامل انسان و طبیعت.

۱) انسان مقهور طبیعت

انسان اولیه بدون ابزار شکار در مقابل حیوانات عظیم الجثه کاملا ناتوان بود، از این رو غذای خود را نه از طریق شکار، بلکه از

طریق جمع آوری میوه و صید جانوران کوچک تامین می نمود. در این زمان انسان هنوز در بطن طبیعت می زیست و نحوه زندگی و تاثیرگذاری او بر محیط با سایر جانوران چندان تفاوتی نداشت. به دیگر بیان دخالت های انسان در طبیعت از محدوده تاثیر قدرت ترمیم پذیری طبیعت فراتر نمی رفت و لذا هر خلایی که در نتیجه برداشت های او از طبیعت پدید می آمد، به زودی در نتیجه عملکرد نیروهای طبیعی رفع می شد.

این دوره در برگیرنده عصری است که در آن بشر کاملاً مقهور طبیعت بوده و قادر نبوده است دخل و تصرفی در طبیعت انجام دهد، این دوره که با پیدایش و آفرینش انسان شروع می شود خود به چند مرحله تقسیم می شود مانند مرحله غارنشینی، مرحله روستا نشینی، مرحله ایجاد شهرهای کوچک و بزرگ و مرحله به وجود آمدن تمدن های نخستین. گرچه مرحله اخیر با ایجاد کارآبزارهای پیشرفته تر نسبت به قبل هم زمان بوده است و در نتیجه با تصرفات بیشتری در طبیعت همراه بوده است، اما این تصرفات به تخریب محیط زیست منجر نشد. به بیان دیگر، می توان گفت، اگر در این دوره بشر تصرفی جزئی هم در محیط زیست داشته است، این تصرف برای محیط زیست ضرری نداشته و طبیعت به راحتی این تصرفات را تحمل، جبران و بازسازی کرده است به طوری که می توان گفت، در این دوره محیط زیست به صورت بکر و دست نخورده باقی مانده بود.

۲) تسلط انسان بر طبیعت

در مقایسه با دوره اول، این دوره از زندگی انسان را شاید بتوان دوران غلبه بر تسلط انسان بر محیط زیست دانست، حدود یک قرن پیش گویا انسان به اسرار طبیعت دست یافت. و هر روز با اختراع و اکتشافی جدید راه های مهار طبیعت و غلبه بر آن را آموخت. این دوره عصر ایجاد تمدن های صنعتی است، با دست یابی بشر به صنعت ماشینی و به وجود آوردن کارخانه های کوچک و بزرگ، رابطه خود را با طبیعت متحول کرد به این صورت که برای افزایش تولید، منابع بیشتری را مورد بهره برداری قرار داد و در نتیجه صدمات بیشتری به طبیعت وارد کرد و در اثر این امر، طبیعت رو به تخریب و نابودی گذاشت. در این دوره بشر مقهور طبیعت این امکان را یافت که با تصرفات بی رویه تعامل اکولوژیک طبیعت را بر هم زده و علاوه بر تخریب محیط زیست، آلودگی آن را موجب شد. رفتار او در این دوره به گونه ای بود که انسان فکر می کرد که مالک زمین است، نه ساکن آن لذا پیشرفت خود را، پیروزی بر جهان به حساب آورد طوری که این پیروزی تخریب بخش هایی از محیط زیست، طبیعت را در پی داشته است.

شدت این تخریب و آلودگی زیست محیطی برای طبیعت غیر قابل تحمل، غیر قابل جبران و غیر قابل بازسازی بود انواع آلودگی های آب،

خاک، هوا، صوت، شیمیایی، هسته ای، دریایی، آثار زیانباری را بر انسان و محیط زیست داشته است، به صورتی که در طی سال های اخیر به صورت برهانی بزرگ در آمد و زنگ خطر را به صدا در آورد مروری بر حوادث یک قرن اخیر عمق این فاجعه را بیشتر نمایان می کند، اگر چه دسترسی انسان ها به تکنولوژی های پیشرفته، زندگی را برای انسان ها راحت تر کرده است اما استفاده نابجا و بی رویه از آن، عوارض مرگباری را نیز در پی داشته است کشف بسیاری از عناصر جدید برای مبارزه با بیماری ها و آفات، باعث ورود آن ها به چرخه غذایی انسان نیز شده است و خود باعث به وجود آمدن بیماری ها و عوارض ناشناخته شده است برای مثال اثر بعضی از آفت کش ها هم چون د. د. ت و آلدین تا ۱۵ سال در محیط پایداری می ماند که همین امر باعث می شود به تدریج این عناصر وارد چرخه غذایی انسان شوند.

در این دوره، کشف و استخراج بی رویه منابع طبیعی، هم چون انرژی های فسیلی، علاوه بر این که حقوق نسل های آینده را به مخاطره انداخت، باعث آلودگی فراوان آب، خاک، هوا و دریا شد ورود گاز کربنیک یا دی اکسید کربنیک، منو اکسید کربن، در اثر سوخت های فسیلی به محیط زیست، ریزش بیش از پیش فضولات کارخانه ها و سموم مختلف در رودخانه ها، غرق نفت کش های غول پیکر و وارد شدن مواد نفتی و آلاینده های دیگر به دریا، سوانح و رخدادهای هسته ای، جنگ های اتمی، سوانح شیمیایی، استفاده از سلاح های شیمیایی در جنگ ها، استفاده از محیط زیست به عنوان ابزار جنگی، گرم شده کره زمین، تخریب لایه ازن، تغییرات آب و هوایی، باران های اسیدی، انفجار جمعیت، نابودی جنگل ها و گونه های نادر گیاهی و جانوری. همه و همه به یک فاجعه زیست محیطی بدل شد که آینده تنها کره مسکون را در هاله ای از ابهام فرو برده است.

۳) دوره آگاهی، تعامل و همزیستی

این دوره، عصر همزیستی، طبیعت است، گسترش آلودگی های زیست محیطی موجب شد که در برخی از کشورهای پیشرفته و صنعتی و سپس در سطح جهانی اتفاقاتی برای جلوگیری از محیط زیست صورت گیرد که بر این اساس دهه های ۱۹۶۰ را باید دوره بیداری و آگاهی در زمینه محیط زیست دانست. اما از این دوره بشر به علایم تهدید کننده ای که حیات را در این سیاره به خطر انداخته بود، پی برد و دریافت که برای نابودی حیات و زندگی در کره زمین، دیگر احتیاجی به برخورد های نظامی و به کارگیری سلاح های مخرب غیر متعارف که آثار تخریبی گسترده دارند، نیست. بلکه اگر شیوه زندگی و روش های تولید و مصرف را تغییر ندهند، به همان اندازه یا بیشتر، نابودی را به دنبال خواهد داشت. با توجه به موارد فوق، علاوه بر اتفاقاتی که دولت ها به تنهایی در جلوگیری از گسترش بحران انجام دادند، به همکاری های گسترده بین المللی نیز روی آوردند همین طور جنبش های

مردمی و سازمان های غیر دولتی نیز در کشورهای غربی فعال شدند و زنگ خطر از بین رفتن محیط زیست را در دنیا را به صدا در آوردند. اقبال مردم به این گروهها و سازمان ها باعث شد تا آنها جایگاه ویژه ای را در جوامع خود به دست آورند به نحوی که بعضی از این گروهها و احزاب تحت عنوان صلح سبز امروزه از قدرتمندترین گروههای اجتماعی و سیاسی محسوب می شوند. توجه به محیط زیست در این دوران به حدی رسید که فقط در سال ۱۹۷۲ حدود سیصد کتاب در مورد محیط زیست در آمریکا نوشته شد.

بدین ترتیب، از چند سال پیش فکر ایجاد رابطه جدیدی با طبیعت در افکار نضج گرفت، پایه این فکر، این است که مواهب طبیعی مورد استفاده بشر پایان ناپذیر نیست و علاوه بر این، ضایعاتی که بهره برداری بی رویه از طبیعت به آن وارد می کند می تواند حیات نسل حاضر و نسل های بعدی را در معرض خطر قرار دهد. بنابراین، اگر از طبیعت بهره برداری می کنیم، این بهره برداری از آن باید به گونه ای باشد که باعث از میان رفتن این مواهب نشده، و ضامن حفظ آن برای نسل های آینده شود.

بدین ترتیب امروزه می توان موضوع محیط زیست را به عنوان یکی از با اهمیت ترین مباحث دانست که عدم توجه به آن آینده ای اسف بار برای منابع طبیعی رقم خواهد زد.

۱-۳- حفاظت محیط زیست

حفاظت از محیط زیست، عبارتست از تلاشی که به منظور حفظ سلامتی محیط و انسانها، در سطوح شخصی، سازمانی یا دولتی، از محیط طبیعی محافظت می کند. با توجه به رشد جمعیت و تکنولوژی، محیط بیوفیزیکی گاهی اوقات نادیده گرفته می شود. این موضوع باید به رسمیت شناخته شود و دولت ها باید محدودیت هایی علیه فعالیت های تخریب محیط زیست ایجاد کنند. از سال ۱۹۶۰، جنبش های فعال زیست محیطی ایجاد شده اند که از مسایل مختلفی در این زمینه اطلاع دارند. هیچ توافقی در مورد میزان اثر فعالیت های انسانی بر روی محیط زیست وجود ندارد و اقدامات حفاظتی گاهی مورد انتقاد قرار می گیرند. موسسات علمی اکنون دوره های آموزشی را پیشنهاد می دهند، مثل مطالعات زیست محیطی، مدیریت محیط زیست و مهندسی محیط زیست، که تاریخچه و روش های حفاظت از محیط زیست را آموزش می دهند. حفاظت از محیط زیست احتیاج به توجه، به فعالیت های مختلف انسانی دارد. تولید زباله، آلودگی هوا و از بین رفتن تنوع زیستی (ناشی از معرفی گونه های مهاجم و گونه های در حال انقراض) بعضی از موارد مرتبط با حفاظت

محیط زیست هستند. حفاظت از محیط زیست تحت تأثیر سه فاکتور در هم آمیخته است: قوانین زیستمحیطی، اخلاق و آموزش و پرورش. هر کدام از این سه فاکتور، هم در سطح تصمیمات بین‌المللی و هم در سطح ارزش‌های رفتاری و شخصی، بر محیط زیست تأثیر می‌گذارند. برای اینکه حفاظت از محیط زیست به واقعیت تبدیل شود، مهم است که جوامع، در این زمینه‌ها پیشرفت کرده و تصمیمات زیستمحیطی را اتخاذ کنند.

۱-۴- روش‌های حفاظت از محیط زیست

در کشورهای صنعتی، موافقت‌نامه‌های زیستمحیطی داوطلبانه، اغلب یک پلت فرم را به شرکت‌ها ارائه می‌دهند تا حرکت‌هایی فراتر از حداقل استانداردهای نظارتی را به رسمیت بشناسند و از گسترش بهتر فعالیت‌های زیستمحیطی حمایت کنند. در کشورهای در حال توسعه، مثل آمریکای لاتین، این موافقت‌نامه‌ها معمولاً برای اصلاح سطح قابل توجهی از عدم رعایت مقررات اجباری استفاده می‌شوند. چالش‌هایی در چگونگی ایجاد اطلاعات پایه این توافق‌نامه‌ها، اهداف، نظارت و گزارش‌ها وجود دارد. با توجه به مشکلات ذاتی در ارزیابی اثر بخشی، آنها اغلب مورد سؤال قرار می‌گیرند و ممکن است محیط زیست را تحت تأثیر منفی قرار دهند.

۱-۵- روش اکوسیستم

روش اکوسیستم با مدیریت منابع و حفاظت از محیط زیست، هدف در نظر گرفتن روابط متقابل پیچیده کل اکوسیستم، به جای پاسخ به مسائل خاص و چالش‌ها را، دنبال می‌کند. در حالت ایده‌آل، تصمیم‌گیری به این روش، فعالیتی مشترک برای برنامه‌ریزی و تصمیم‌گیری است که شامل طیف گسترده‌ای از سهامداران در سراسر دپارتمان‌های دولتی، همچنین نمایندگان صنعت، گروه‌ها و جوامع محیط زیستی می‌باشد. این روش، در حالت ایده‌آل، سبب تبادل بهتر اطلاعات، توسعه استراتژی‌های متضاد، با نتیجه و بهبود حفاظت محیط زیست منطقه‌ای می‌شود.

۱-۶- توافق‌نامه‌های بین‌المللی زیستمحیطی

بسیاری از منابع زمینی آسیب‌پذیر هستند زیرا تحت تأثیر فعالیت‌های بشری می‌باشند، در نتیجه، بیشتر تلاش‌ها برای این است که توافق‌نامه‌ها را در کشورها گسترش دهند تا دولت‌ها با امضای آن، از آسیب‌ها جلوگیری یا تأثیر فعالیت‌های بشری بر روی منابع محیطی را مدیریت کنند. این توافق‌نامه‌ها می‌توانند شامل عوامل مؤثر بر روی آب و هوا، اقیانوس‌ها، رودخانه‌ها و آلودگی هوا باشند. وقتی از

توافق نامه‌های بین‌المللی محیط زیستی پیروی نشود، آن‌ها به مفاد حقوقی در اسناد حقوقی نیاز پیدا می‌کنند. این توافق نامه‌ها دارای سابقه طولانی می‌باشند، برخی از توافقی‌نامه‌های چند ملیتی پیش از این در ۱۹۱۰ در اروپا، آمریکا و آفریقا بسته شده‌اند. بعضی از این توافقی‌نامه‌های چند ملیتی شناخته شده شامل Kyoto Protocol، Vienna Convention on the Protection of the Ozone Layer، Rio Declaration on Environment and development می‌باشند.

دولتها

بحث در مورد حفاظت محیط زیست اغلب روی نقش دولت‌ها، مجلس و اجرای قانون تمرکز می‌کند. هر چند، در مفهوم گسترده، حفاظت محیط زیست وظیفه همه مردم است نه فقط دولت. بحث‌های مربوط به محیط زیست شامل طیف گسترده‌ای از ذی‌نفعان شامل صنعت، گروه‌های بومی، گروه‌های محیطی و نمایندگان جامعه می‌باشد. تصمیمات گرفته شده برای حفاظت محیط زیست بازتاب این طیف گسترده از ذی‌نفعان هستند و در بیشتر کشورها مشترک می‌باشند. بسیاری از قوانین، حقوقی اساسی برای حفاظت از محیط زیست وضع می‌کنند و بسیاری از معاهدات بین‌المللی حق زندگی در محیط سالم را قائل‌اند. همچنین، بسیاری از کشورها، سازمان‌ها و آژانس‌هایی دارند که به حفاظت از محیط زیست اختصاص داده شده‌اند. در برنامه محیط زیست سازمان ملل، بخش حفاظت از محیط زیست بین‌المللی وجود دارد. اگرچه حفاظت از محیط زیست تنها وظیفه آژانس‌های دولتی نیست اما این مراکز، در ایجاد و حفظ استانداردهای بنیادی حفاظت از محیط زیست و تعامل آن با مردم، اهمیتی اساسی دارند.

تانزانیا یکی از بزرگترین تنوع‌های زیستی را در میان کشورهای آفریقایی دارد. تقریباً ۴۰ درصد از زمین‌های آنجا در شبکه مناطق حفاظت شده شامل پارک‌های بین‌المللی قرار دارند. نگرانی‌هایی که از بین رفتن محیط طبیعی به وجود می‌آورد، عبارتند از: صدمه به اکوسیستم و از بین رفتن زیستگاه ناشی از رشد جمعیت، گسترش کشاورزی برای امرار معاش، آلودگی، استخراج چوب و استفاده قابل توجه از چوب به عنوان سوخت.

۱-۷- تاریخچه حفاظت از محیط زیست

حفاظت از محیط زیست در تانزانیا در طول اشغال شرق آفریقا به وسیله آلمان آغاز شد (۱۸۸۴-۱۹۱۹) _ قوانین استعماری برای حمایت

از جنگل‌ها تصویب شد که به موجب آن فعالیت‌های سنتی بومی مانند شکار، جمع‌آوری هیزم و چرای گاوها محدود شدند. در سال ۱۹۴۸، Serengeti به طور رسمی به عنوان اولین پارک ملی برای گربه وحشی در شرق آفریقا تأسیس شد. از سال ۱۹۸۳، از طریق ایجاد شورای ملی مدیریت محیط زیست (NEMC) و توسعه اقدامات زیست‌محیطی، تلاش‌های گسترده برای مدیریت مسائل زیست‌محیطی در سطح ملی انجام شده است.

حفاظت دولت

بخش محیط زیست، بدنه اصلی دولت در حفاظت محیط زیست است. این کار از طریق تدوین سیاست، هماهنگی و نظارت بر مسائل زیست‌محیطی، برنامه‌ریزی محیط زیست و سیستم‌های پژوهشی زیست‌محیطی انجام می‌گیرد. شورای ملی مدیریت محیط زیست (NEMC) یک مؤسسه است که اولین قوانین ملی مدیریت محیط زیست را در زمان تأسیس در سال ۱۹۸۳ وضع کرد. این شورا در مشاوره به دولت‌ها و جوامع بین‌المللی در طیف وسیعی از مسائل زیست‌محیطی نقش دارد. NEMC هدف‌های دنباله داری دارد که عبارتند از: ارائه مشاوره فنی، هماهنگی فعالیت‌های فنی، توسعه دستورالعمل‌های اجرایی و روند آنها، نظارت و ارزیابی فعالیت‌هایی که بر محیط زیست موثرند، ترویج و کمک به اطلاعات زیست‌محیطی و ارتباطات و پیشرفت دانش علمی. سیاست‌های ملی محیط زیست در سال ۱۹۹۷ به عنوان یک چارچوب زیست‌محیطی در تانزانیا اتخاذ شدند. اهداف سیاست‌ها در لیست زیر وجود دارند:

اطمینان از استفاده پایدار و عادلانه منابع، بدون صدمه محیط زیست یا به خطر انداختن سلامت و ایمنی

پیشگیری و کنترل تخریب زمین، آب، گیاهان و هوا

حفظ و تقویت میراث طبیعی و ساخته بشر، شامل تنوع زیستی اکوسیستم‌های منحصر به فرد

بهبود وضعیت و بهره‌وری از مناطق تخریب شده

بالابردن سطح آگاهی و درک ارتباط بین محیط زیست و توسعه یافتن

ارتقاء مشارکت فرد و جامعه

ارتقاء همکاری‌های بین‌المللی

تانزانیا امضاکننده تعداد قابل توجهی از کنوانسیون‌های بین‌المللی شامل اعلامیه ریو برای توسعه، و محیط زیست در سال ۱۹۹۲، و کنوانسیون تنوع زیستی در سال ۱۹۹۶ می‌باشد. قانون مدیریت محیط

زیست، ۲۰۰۴، اولین قانون جامع و چهارچوب بنیادی برای تصمیم‌گیری‌های مدیریتی زیستمحیطی می‌باشد. ابزارهای سیاسی که بخش‌هایی از این عملکرد می‌باشند عبارتند از: ارزیابی اثرات شدید زیستمحیطی، ارزیابی استراتژی‌های زیستمحیطی و مالیات بر آلودگی صنایع خام و تولیدات. تأثیر این تحولات، تنها در طول زمان مشخص می‌شوند، همان گونه که نگرانی‌ها در مورد اجرای آنها بر اساس این واقعیت، زمانی بروز می‌یابد که کمبود ظرفیت برای اجرای قوانین زیستمحیطی و کمبود ابزار کار برای حفاظت از محیط زیست وجود داشته باشند.

پارک جنگلی ملی لانگ وان کن، یک منطقه حفاظت شده ملی در شهر هیونان، چیلین، چین

چین

حفاظت از محیط زیست در چین برای اولین بار در سال ۱۹۷۲ بر اساس تحریک کنفرانس سازمان ملل متحد در مورد محیط زیست انسانی در استکهلم، سوئد بود. بر این اساس، آنها شروع به ایجاد آژانس‌های حفاظت از محیط زیست کرده و زباله‌های صنعتی را تحت کنترل درآوردند. چین یکی از اولین کشورهای در حال توسعه برای پیاده‌سازی یک استراتژی توسعه پایدار بود. در سال ۱۹۸۳ شورای دولتی اعلام کرد که حفاظت از محیط زیست باید یکی از سیاست‌های ملی اصلی باشد و در سال ۱۹۸۴ آژانس ملی حفاظت از محیط زیست (NEPA) ایجاد شد. پس از جاری شدن سیل در سال ۱۹۹۸ در رودخانه یانگزا، NEPA آژانس حفاظت از محیط زیست را به روز رسانی کردند (SEPA)، به این معنی که حفاظت از محیط زیست در حال حاضر در سطح وزرا اجرا شده است. در سال ۲۰۰۸ SEPA با نام صحیح خود شناخته شد Ministry of Environment Protection of the People's Republic of China (MEP).

ابزارهای کنترل آلودگی در چین

فرماندهی و کنترل مشوق‌های اقتصادی ابزار داوطلبانه مشارکت عمومی

کنترل تخلیه آلودگی بر اساس غلظت هزینه مالیات آلودگی سیستم برچسب زن محیط زیست کمپین پاکسازی

کنترل بر اساس جرم، در کل استان‌ها جریمه عدم رعایت سیستم ایزو ۱۴۰۰۰ کمپین آگاهی از محیط زیست

ارزیابی اثرات زیست‌محیطی (EIA) تخلیه سیستم اجازه‌تولید تمیز کننده شاخص آلودگی هوا

برنامه سه‌گانه هماهنگ سازی هزینه انتشار گوگرد NGOs کیفیت آب آخرین مهلت تجارت منتقل سازی جلسه اجازه اداری کنترل تمرکز آلودگی یارانه برای محصولات صرفه جو در انرژی

سیاست انطباقی دوگانه مقررات اعتباری به شرکت‌های با آلاینده‌گی بالا

هزینه جبران خسارت زیست‌محیطی

آلودگی محیط زیست و تخریب محیط زیست منجر به ضرر و زیان اقتصادی برای چین شده است. در سال ۲۰۰۵، زیان‌های اقتصادی (مخصوصاً از آلودگی هوا) ۷٫۷ درصد در GDP چین محاسبه شده بود. این درصد ۱۰٫۳ درصد در سال ۲۰۰۲ رشد داشته است و خسارت اقتصادی از آلودگی آب (۶٫۱ درصد) شروع به رشد کرد که دلیلش آلودگی هوا بود. چین یکی از کشورهای با عملکرد بالا از نظر رشد تولید ناخالصی داخلی می‌باشد (۹٫۶۴ درصد در سال گذشته). هر چند، رشد اقتصادی بالا فشار بسیار زیاد بر روی محیط داشته و تغییرات محیط زیست چهره چین را به یکی از بزرگترین کشورهای جهان تبدیل کرده است. در سال ۲۰۱۰ چین در رتبه ۱۲۱ در شاخص عملکرد زیست‌محیطی بین ۱۶۳ کشور قرار گرفت. چین طرح‌هایی را برای افزایش حمایت از محیط زیست و مبارزه با تخریب محیط زیست تهیه کرده است:

سرمایه‌گذاری چین در انرژی‌های تجدید پذیر با ۱۸ درصد رشد، در سال ۲۰۰۷ تا ۱۵٫۶ میلیون دلار افزایش یافت. (با محاسبه حدود ۱۰ درصد، سرمایه‌گذاری جهانی در این زمینه)

در سال ۲۰۰۸، هزینه‌های محیط زیست ۱٫۴۹ درصد GDP بود، بالای ۳٫۴ دفعه برای سال ۲۰۰۰

تخلیه COD (مونوکسید کربن) و SO₂ (سولفور دی اکسید) ۶٫۶۱ درصد و ۸٫۹۵ درصد در سال ۲۰۰۸ در مقایسه با سال ۲۰۰۵ کاهش داشته است.

منابع حفاظت شده طبیعی در چین افزایش قابل ملاحظه‌ای یافته است. در سال ۱۹۷۸، تنها ۳۴ درصد در مقایسه با ۲۰۵۳۸ تا در سال ۲۰۱۰ وجود داشت. سیستم ذخایر طبیعی حفاظت شده در حال حاضر ۱۵٫۵ درصد

از کل کشور را شامل می‌شود. این میزان بالاتر از میزان میانگین جهانی است.

هدف اصلی چین رشد در GDP در سه دهه گذشته با یک مدل توسعه غالب، به استفاده از منابع ناکارآمد و آلودگی بالا، برای رسیدن به GDP بالا بوده است. چین برای رسیدن به توسعه پایدار، باید حفاظت از محیط زیست را به عنوان بخش جدایی ناپذیر از سیاست‌های اقتصادی خود بهبود دهد. به نقل از شنگسیان ژو (رئیس) MEP (۲۰۰۹): «(سیاست اقتصادی خوب خط مشی زیست محیطی خوب است و ماهیت مشکل زیست محیطی، شکل تولید و مدل توسعه یک ساختار اقتصادی است.»

اتحادیه اروپا

حفاظت از محیط زیست به عنوان وظیفه مهم برای نهادهای اتحادیه اروپا پس از پیمان ماستریخت به تصویب اتحادیه اروپا توسط همه کشورهای عضو رسیده است. در حال حاضر، اتحادیه اروپا در زمینه سیاست‌های زیست‌محیطی با دستورهای مهم کسانی که در ارزیابی اثرهای زیست‌محیطی هستند بسیار فعال بوده و دسترسی به اطلاعات زیست‌محیطی برای شهروندان در کشورهای عضو امکان‌پذیر می‌باشد.

روسیه حفاظت از محیط زیست در روسیه به عنوان بخش جدایی ناپذیر از امنیت ملی در نظر گرفته شده است. در آنجا یک نهاد دولتی مجاز وزارت منابع طبیعی و محیط زیست وجود دارد. هرچند مشکلات زیست‌محیطی زیادی نیز وجود دارند.

آمریکای لاتین

برنامه محیط زیست سازمان ملل (UNEP) ۱۷ کشور گوناگون را شناسایی کرده است. این لیست شامل ۶ کشور آمریکای لاتین می‌باشد: برزیل، کلمبیا، اکوادور، مکزیک، پرو و ونزوئلا. مکزیک و برزیل در میان بقیه برجسته هستند زیرا آنها ناحیه بزرگی از آلودگی و تعداد گونه‌های بی شماری دارند. این کشورها نشانه یک نگرانی عمده برای حفاظت از محیط زیست هستند زیرا دارای قسمت زیادی جنگل زدایی، از بین رفتن اکوسیستم، آلودگی و رشد جمعیت می‌باشند.

برزیل دارای بیشترین مقدار از جنگل‌های استوایی جهان است، ۲km ۴،۱۰۵،۴۰۱ (۴۸،۱٪ برزیل) متمرکز در منطقه آمازون. برزیل مرکز تنوع زیستی گسترده است. رتبه اول در میان کشورهای مختلف جهان، با داشتن بین ۱۵ تا ۲۰ درصد از ۱،۵ میلیون گونه توصیف شده در سطح جهان. بخش محیط زیست وزارت برزیل مسئول حفاظت از محیط زیست آنجا می‌باشد) در زبان پرتغالی. (Ministério do Meio Ambiente, MMA: این سازمان در ابتدا به نام دبیرخانه ویژه محیط زیست در سال ۱۹۷۳ تشکیل شد (Secretaria Especial de Meio Ambiente)، چندین مرتبه نامش عوض شده است و در نهایت در سال ۱۹۹۹ نامش مورد قبول قرار گرفت. این وزارت خانه مسئول پرداختن به مسائل زیر است:

یک سیاست ملی برای محیط زیست و منابع آب

سیاست حفظ، حفاظت و استفاده پایدار از اکوسیستم، تنوع زیستی و جنگل

پیشنهاد استراتژی‌ها، مکانیزم‌ها، ابزار اقتصادی و اجتماعی برای بهبود کیفیت محیط زیست و استفاده پایدار از منابع طبیعی

سیاست‌هایی برای یکپارچه سازی تولید و محیط زیست

سیاست‌های زیست‌محیطی و برنامه‌ریزی برای حقوق آمازون

منطقه بندی ارضی زیست‌محیطی و اقتصادی

در سال ۲۰۱۱، مناطق حفاظت شده در آمازون تحت پوشش ۲،۱۹۷،۴۸۵ km^۲ بودند (منطقه‌ای بزرگتر از گرینلند)، با واحد حفاظت، مانند پارک‌های ملی، با حساب بیش از نیمی از آن (۵۰،۶٪) و مناطق بومی به نمایندگی از ۴۹،۴٪ باقی مانده.

مکزیک

با بیش از ۲۰۰،۰۰۰ گونه مختلف، مکزیک خانه ۱۰ - ۱۲٪ از تنوع زیستی جهان است، اولین مقام در رتبه‌بندی برای تنوع زیستی خزندگان و رتبه دوم در پستانداران، و تخمین زده می‌شود که بیش از ۵۰ درصد از گونه‌های گیاهی و حیوانات در مکزیک زندگی می‌کنند. تاریخچه سیاست حفاظت از محیط زیست در مکزیک از سال ۱۹۴۰ با تصویب قانون حفاظت از خاک و آب شروع شد) در زبان اسپانیایی (Ley de Conservación de Suelo y Agua) سه دهه بعد، در آغاز دهه ۱۹۷۰، قانون جلوگیری و کنترل آلودگی ایجاد شد. در سال ۱۹۷۲ اولین پاسخ مستقیم از دولت فدرال برای رسیدگی به اثرات بهداشتی در مورد مسائل زیست‌محیطی برجسته

بود. این سازمان اداری، دبیرخانه ای برای بهبود وضعیت محیط زیست در وزارت بهداشت و رفاه تأسیس کرد. دبیرخانه محیط زیست و منابع طبیعی، وزارت محیط زیست مکزیک است. این وزارت خانه مسئول پرداختن به مسائل زیر است:

axolote یکی از گونه های بومی پارک مرکزی مکزیک

ارتقاء سطح حفاظت، مرمت و حفاظت از اکوسیستم، منابع طبیعی، کالا و خدمات زیستمحیطی و تسهیل استفاده از آنها و توسعه پایدار

توسعه و پیاده سازی یک سیاست ملی در منابع طبیعی

ارتقاء مدیریت زیستمحیطی در قلمرو ملی، در هماهنگی با تمام سطوح دولت و بخش خصوصی

ارزیابی و ارائه تصمیم به اظهارات اثرات زیستمحیطی برای پروژه های توسعه و پیشگیری از آسیب زیستمحیطی

پیاده سازی سیاست های ملی در تغییر آب و هوا و حفاظت از لایه اوزون

کار مستقیم و مطالعات در هواشناسی ملی، سیستم های اقلیمی، هیدرولوژیکی و سیستم های زمین شناختی هیدرولوژیکی و شرکت در کنوانسیون های بین المللی این موضوعات.

تنظیم و نظارت بر حفاظت از آبراه

در سال ۲۰۰۰، ۱۲۷ منطقه حفاظت شده وجود داشتند، در حال حاضر ۱۷۴ منطقه وجود دارد، پوشش منطقه ها به مساحت ۲۵،۳۸۴،۸۱۸ هکتار می باشند، افزایش مناطق محافظت شده فدرالی از ۸،۶٪ به ۱۲،۸۵٪ در مساحت آن می باشد.

دیواره بزرگ مرجانی در استرالیا، بزرگترین صخره در جهان است

در سال ۲۰۰۸، ۹۸،۴۸۷،۱۱۶ هکتار از مناطق حفاظت شده زمینی وجود داشتند، که حدود ۱۲،۸٪ از زمین های استرالیا می باشند. در سال ۲۰۰۲، آمار و ارقام نشان دهنده ۱۰،۱٪ از مساحت زمینی و ۶۴،۶۱۵،۵۵۴ هکتار از مناطق حفاظت شده دریاییست که در حدود نیمی از ۸۵ ناحیه زیستی استرالیا می باشند. حفاظت از محیط زیست در استرالیا، با شکل گیری اولین پارک ملی به نام پارک ملی رویال در سال ۱۸۷۹ آغاز شد. آن ها در دهه ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰، با برنامه های بزرگ بین المللی

مانند کنفرانس سازمان ملل متحد در مورد محیط زیست انسانی در سال ۱۹۷۲، کمیته محیط زیست سازمان همکاری اقتصادی و توسعه در سال ۱۹۷۰ و برنامه محیط زیست سازمان ملل متحد در سال ۱۹۷۲، شروع به پیشروی کردند. این رویدادها با افزایش آگاهی عمومی و حمایت، پایه‌گذاری شدند. قوانین زیست‌محیطی دولت، نامنظم و ناکافی بود تا زمانی که شورای محیط زیست استرالیا (AEC) و شورای وزیران حفاظت از طبیعت (CONCOM) در سال‌های ۱۹۷۲ و ۱۹۷۴ تأسیس شدند و انجمنی را برای هماهنگی سیاست‌های حفاظتی محیط زیست بین دولت‌ها و کشورهای همسایه ایجاد کردند. این شوراها توسط شورای حفاظت طبیعت استرالیا و نیوزیلند (ANZECC) در سال ۱۹۹۱ و در نهایت حفاظت محیط زیست و شورای میراث فرهنگی (EPHC) در سال ۲۰۰۱ جایگزین شدند. در سطح بین‌المللی، قانون حمایت از محیط زیست و حفاظت تنوع زیستی در سال ۱۹۹۹، اولین قانون حفاظت از محیط زیست مشترک‌المنافع استرالیا است. مسائل نگران‌کننده راجع به اهمیت زیست‌محیطی ملی و بین‌المللی گیاهان، جانوران، جوامع زیست‌محیطی و میراث فرهنگی وجود دارند. همچنین صلاحیت هرگونه فعالیت انجام شده که تأثیر قابل توجهی بر روی محیط زیست دارند، توسط کشورهای مشترک‌المنافع تعیین می‌شوند. این قانون ۸ حوزه اصلی را پوشش می‌دهد:

میراث فرهنگی ملی

میراث جهانی یونسکو

تالاب رامسر

گونه‌های در معرض خطر در سراسر کشورها و جوامع زیست‌محیطی

اقدامات و فعالیت‌های هسته‌ای

دیوار مرجانی بزرگ پارک دریایی ریف

گونه‌های مهاجر

مناطق مشترک‌المنافع دریایی

زمین‌های مختلفی وجود دارند که با مشارکت مالکان بومی سنتی محافظت می‌شوند، مثل پارک ملی کاکادو، زمین‌های با تنوع زیستی فوق‌العاده مثل پارک ملی جزیره کریسمس، یا زمین‌هایی که دولت با آنها همکاری می‌کند، مثل پارک ملی رشته کوه‌های آلپ استرالیا. در سطح دولتی، اکثراً مسائل حفاظت از محیط زیست مسئولیت دولت است. هر ایالت در استرالیا سازمان و قوانین حفاظت از محیط زیست مربوط به خود را دارد. حوزه فعالیت این سازمان‌ها مشابه است و آلودگی منابع مهم مثل صنعت یا فعالیت‌های تجاری، منابع آب/خاک و مدیریت مواد زائد

را پوشش می‌دهند. بیشتر زمین‌های محافظت شده با مصوبات کشوری در سطح‌های مختلف، توسط دولت مدیریت می‌شوند و مناطق حفاظت شده مثل بیابان، زمین‌های ملی و پارک‌های دریایی، جنگل‌های دولتی و مناطق حفاظتی توسط قوانین دولتی مدیریت می‌شوند. همچنین دولت‌ها قوانینی را برای محدودیت و حفاظت عمومی از هوا، آب و آلودگی صوتی اتخاذ کرده‌اند. در سطح محلی، هر شهر یا شورای محلی مسئول مسائلی است که توسط دولت یا قوانین ملی پوشش داده نمی‌شوند. این موارد شامل منابع غیر مهم یا آلودگی‌های پراکنده مثل آلودگی رسوبات سایت‌های ساخت و سازی می‌باشد. استرالیا رتبه دوم در شاخص توسعه انسانی در سال ۲۰۱۰ سازمان ملل متحد داشته و یکی از پایین‌ترین بدهی‌ها را نسبت به تولید ناخالص داخلی در میان کشورهای در حال توسعه دارد. با اینکه استرالیا در صادرات زغال سنگ جهان و انقراض گونه‌ها پیشرو می‌باشد، این مورد می‌تواند چشم‌انداز آینده در هزینه‌های محیط زیستی آنجا باشد. بعضی از مسئولیت‌های استرالیا نسبت به اصلاحات زیستمحیطی انگیزه‌ای برای بقیه نقاط جهان ایجاد کرده است.

نیوزیلند

در سطح ملی، وزارت محیط زیست مسئول سیاست‌های زیستمحیطی و وزارت حفاظت از محیط زیست به مسائل حفاظت از محیط زیست می‌پردازد. در سطح منطقه‌ای، شوراهای منطقه‌ای، قوانین و مسائل زیستمحیطی را اداره می‌کنند.

پارک ملی Yosemite در کالیفرنیا، اولین منطقه حفاظت شده در ایالات متحده

ایالات متحده [ویرایش]

از سال ۱۹۶۹، آژانس حفاظت از محیط زیست ایالات متحده (EPA) برای حفاظت از محیط زیست و سلامتی انسان‌ها شروع به کار کرد. کل ایالات آمریکا، بخش‌های حفاظت از محیط زیست مربوط به خود را دارند EPA. «هفت اولویت برای آینده سازمان حفاظت محیط زیست» را پیش نویس کرده است، که شامل:

اقدامات در مورد تغییرات اقلیمی

بهبود کیفیت هوا

اطمینان از ایمنی مواد شیمیایی

پاکیزگی جوامع

حفاظت از آب در آمریکا

گسترش گفتگو در مورد محیط زیست و کار برای عدالت زیست‌محیطی

ساخت دولت قوی و مشارکت‌های قبيله‌ای

در ادبیات

آثار ادبی بسیار زیادی با تم حفاظت از محیط زیست وجود دارند اما برخی از آنها برای تکامل، اساسی می‌باشند. چندین قطعه مثل *A Sand County Almanac* از آلدو لیپولد، تراژدی عمومی نوشته گرت هاردین و بهار خاموش نوشته ریچل کارسون به دلیل نفوذ گسترده خود به آثار کلاسیک تبدیل شده‌اند. حفاظت از محیط زیست در ادبیات داستانی و غیر داستانی وجود دارد. کتاب‌هایی مثل قطب جنوب و محاصره، همچنین لوراکس (کتاب) که موضوع حفاظت از محیط زیست دارند به یک استعاره محبوب برای حفاظت از محیط زیست تبدیل شده‌اند *"The Limits of Trooghaft"*.
"نوشته دزموند استوارت یک داستان کوتاه در مورد نگرش انسان نسبت به حیوانات می‌باشد. کتاب دیگری با نام " تاریخ مریخی " نوشته ری بردبوری در مورد بررسی مسائلی مثل بمب‌ها، جنگ‌ها، کنترل دولت و اثراتی که این مسائل می‌توانند بر روی محیط داشته باشند، می‌باشد.

**جهت دریافت هرگونه رساله و مطالعات
معماری با قیمت پایین با ما تماس بگیرید.**

۰۹۹۰۷۵۳۰۹۲۰